

Carta de Josep Maria Álvarez als transportistes

JOSEP MARIA ÁLVAREZ

SECRETARI GENERAL DE LA UGT DE CATALUNYA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 13.06.08

Teniu raó. Les vostres reivindicacions són justes. L'escalada de preus del petroli, sens dubte, s'ha convertit en un enorme llast que és difícil integrar en l'actual model tarifari. Les mobilitzacions del conjunt del sector eren raonables.

No obstant això, la dimensió del conflicte i l'alarma justificada que s'ha generat us faran perdre el suport i la comprensió del conjunt de la societat. Tothom és conscient que els preus afecten els vostres ingressos i també que impactaran molt negativament en la capacitat adquisitiva dels treballadors i treballadores, que ara han de comprar els productes frescos per sobre del seu valor de mitjana setmanal. Valoreu com de forma oportunista empreses d'altres sectors productius han obert la capsa dels expedients de regulació per alleugerir plantilles amb càrrec als efectes de la vostra acció.

Lògicament amb l'oposició activa de la UGT de Catalunya, que mantenim una doble exigència: d'una banda, solucions en el marc de cada conveni i, de l'altra, que la Generalitat no accepti ni un sol expedient. En tot cas, les empreses afectades haurien de reclamar la reparació dels eventuais perjudicis a les organitzacions promotores de la mobilització. Si cal, davant dels tribunals.

Així doncs, penseu que fer servir la vostra raó de forma desproporcionada és un error que pot girar-se en contra dels vostres interessos i restar força a les vostres reivindicacions. Ha quedat ben palès que podeu paraitzar el país, assestar un cop fort a l'economia --ja tocada, d'altra banda-- i no abastir la societat dels productes més bàsics. Amb la desmesura de les vostres accions passeu abans per uns radicals irresponsables, capaços de deixar sense aliments els supermercats, sense combustibles les benzineres, sense matèries les indústries, amb la producció aturada al camp i en situació de perdre la feina a molts treballadors, que no pas per organitzacions i plataformes que saben explicar les seves demandes i sumar la societat a la seva lluita.

Fins i tot, col·loqueu el Govern en una situació crítica davant dels ciutadans i ells mateixos acaben reclamant accions contundents per poder garantir la distribució de productes i el dret a treballar d'aquells que no secundin el conflicte. Potser aquest és un bon escenari per a les grans empreses de transport, però no és el que necessiten els petits transportistes. Les primeres tenen la força d'una flota de treballadors autònoms que presten servei, però són els petits els que tenen veritables dificultats a l'hora de repercutir el sobrecost del gasoil. I, per tant, són aquests últims els que necessiten solucions pràctiques i efectives.

Aquesta situació, però, posa en evidència una altra qüestió preocupant. L'absoluta insensibilitat de la Unió Europea. Portugal, França i Espanya, entre d'altres, han patit o estan patint les tensions derivades de la pressió del preu del petroli sobre la factura del transport. I a Brussel·les, davant d'aquesta situació, es limiten a rebutjar la tarifa mínima del transport sota la bandera de la defensa de la lliure competència,

menyspreant les dificultats que empreses i transportistes tenen per mantenir beneficis i ingressos dignes.

Una mostra més que Europa camina en direcció a la construcció d'un ampli mercat, abandonant els seus valors polítics i socials.